

YOU MUST MAKE

YOUR DEATH PUBLIC

FAITES VOS JEUX!

RIEN NE VA PLUS?

UNTITLED

(TWO TAKES ON CRISIS)

23.4 – 12.6.2016

De deelnemers van het Curatorial Programme 2015-2016 van de Appel arts centre onderzoeken in hun eindproject Untitled (two takes on crisis) hoe kunstenaars en curatoren omgaan met het verschijnsel crisis. In twee projecten, You Must Make Your Death Public en Rien ne va plus? Faites vos jeux! worden een verscheidenheid aan ideeën, strategieën en tegenzetten samengebracht die worden gebruikt in situaties waarin een diepgaande verandering plaatsvindt.

Untitled (two takes on crisis) biedt een reflectie op (kunst)instituten in crisis, een zeer actueel gegeven gezien de recente ontwikkelingen bij de Appel arts centre. Echter, in het algemeen kan gesteld worden dat crisis een continu terugkerend gegeven is binnen het institutionele landschap, of een altijd aanwezige verborgen realiteit. De twee projecten bieden verschillende perspectieven op dit gegeven. Het ene project brengt kunstwerken en personen samen die de grotere context van een crisis verkennen, terwijl het andere educatieve en therapeutische remedies biedt voor probleemsituaties.

Tentoonstellingsopbouw:
Sjoerd Tim en team

Grafisch ontwerp:
Willem Verweijen

Vertaling Engels – Nederlands:
Inanna DeCozen

Stagiaire:
Mirthe Demaerel

Print:
De Beste Print

Met dank aan Ammodo en het Fins Cultureel
Instituut voor de Benelux

de Appel arts centre
Prins Hendrikkade 142
1011 AT Amsterdam
www.deappel.nl

Twitter & Instagram: de_appel
Facebook: deappelartscentre

Over het Curatorial Programme

Sinds 1994 organiseert de Appel arts centre jaarlijks het tien maanden durende Curatorial Programme. Het programma biedt veelbelovende internationale tentoonstellingsmakers een pakket aan ervaringen en expertise dat hen in staat stelt om hun professionele loopbaan te ontwikkelen. Het programma sluit af met een eindproject dat door de deelnemers zelf wordt samengesteld.

De deelnemers van het Curatorial Programme 2015-16 zijn: Laura Amann (Oostenrijk, 1986), Kateryna Filyuk (Oekraïne, 1986), Jussi Koitela (Finland, 1981), Renée Mboya (Kenia, 1986), Asep Topan (Indonesië, 1989) Alessandra Troncone (Italië, 1984).

CURATORIAL
PROGRAMME

DE APPEL
ARTS CENTRE

A
O M
D M
O

FINS
INSTITUUT
CULTUREEL
CULTUREEL
INSTITUUT
FINLANDAIS

RIEN NE VA PLUS? FAITES VOS JEUX!

Samengesteld door Laura Amann, Kateryna Filyuk
en Alessandra Troncione

MET BIJDRAGEN VAN:

TENTOONSTELLING: Artun Alaska Arasli & Brendan Anton Jaks | Danilo Correale | Gluklya | Oto Hudec | Adelita Husni-Bey | Adrian Melis | Okin Collective | Adrien Tirtiaux | Young-Hae Chang Heavy Industries | Arseny Zhilyaev

PUBLIEKSPROGRAMMA: Anna Bitkina | Gluklya | Vera Hofmann & Ruchama Noorda | Oto Hudec | Daniela Paes Leão & Merel Willemsen | Wilco Tuinebreijer | Olegue Zabava

Rien ne va plus? Faites vos jeux! omvat een tentoonstelling, een reeks publieksevenementen en een publicatie, waarin wordt onderzocht welke verschillende strategieën openbare instellingen hanteren, wanneer zij dreigen te bezwijken onder de druk van hedendaagse crisissen. Geconfronteerd met een aanhoudende staat van institutionele crisis, ontwikkelden de deelnemers van het Curatorial Programme een tentoonstellingsproject waarin de ruimte wordt benut als een plek voor “critique as proposition” (M. Hlavajova).

De titel *Rien ne va plus! Faites vos jeux!* verwijst naar een uitdrukking die wordt gebruikt in het casino, maar de gebruikelijke volgorde werd omgekeerd. De boodschap die de tentoonstelling wil uitdragen is dat men aan een situatie waarin niets meer lijkt te lukken (*Rien ne va plus*), nog steeds een eigen draai kan geven (*Faites vos jeux*). Het project wil zo verschillende uitvluchten of antwoorden bieden aan individuen die betrokken zijn bij een institutionele crisis. Dit binnen een theoretisch kader, geformuleerd door de curatoren, dat de volgende vijf reacties bevat:

1– *Reflective Nostalgia* is een term van auteur en wetenschapper Svetlana Boym en refereert in deze context aan een individu die naar fantasieën uit het verleden kijkt vanuit de behoeftes van het heden en die daardoor een directe impact hebben op de realiteit van de toekomst.

2– *Inner Emigrants* zijn geestesvluchtelingen: personen die zich onttrekken aan een onderdrukkende realiteit door zich naar binnen te keren.

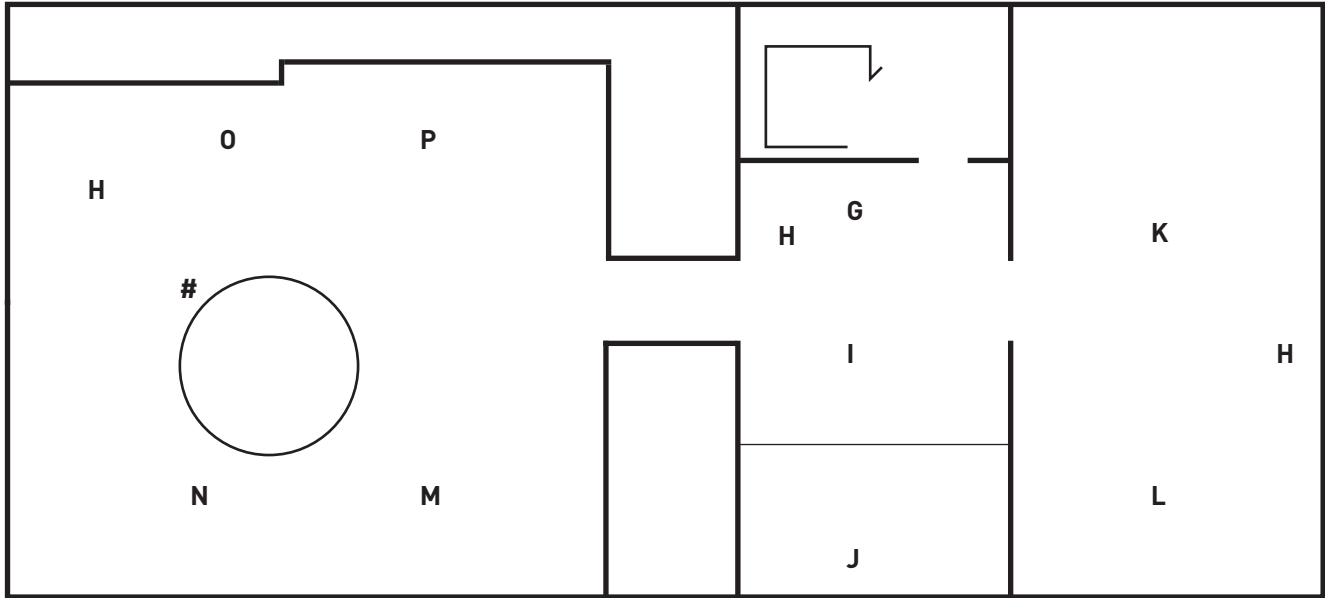
3– Het creëren van een *Fictional Reality* schept de mogelijkheid voor het individu om macht op te eisen en invloed uit te oefenen op ‘echte’ instellingen door een tegenstem te creëren. Fictie dient als een manier om na te denken over een situatie waarbij alledaagse toestanden een beperking vormen voor een creatief, sociaal en politiek handelen.

4– Toevlucht zoeken in *Permanent Reconstruction* houdt in dat er gekeken wordt naar ruimtelijke aanpassingen en het inkaderen van sociale relaties.

5– Het aannemen van een *Liquid Status* staat het individu toe zichzelf en zijn relatie tot een instelling op een meer flexibelere manier te benaderen. Vloeibaar zijn betekent het constant herdefiniëren van ruimte, tijd en relatie zonder een eigen identiteit te verliezen, terwijl er gepoogd wordt een fragiele situatie om te zetten in een kracht.

De personen die bijdragen hebben geleverd aan *Rien ne va plus? Faites vos jeux!* refereren aan één of meerdere hierboven genoemde strategieën. Zo wordt een therapeutische strategie bijvoorbeeld opgevat als een manier om om te gaan met een lastige situatie door gerelateerde problemen aan te merken. Iedereen kan zijn eigen strategie vinden - *faites vos jeux!*

EERSTE VERDIEPING

G | Okin Collective (Zuid-Korea, opgericht in 2009; bestaat uit Hwayong Kim, Shiu Jin en Joungmin Yi)

Operation-For the Beloved and Song, 2014
Performance & geluid, muziek: Taehyun Choi
Courtesy de kunstenaars

Operation-For the Beloved and Song is het derde deel van Okin Collective's performance-serie *Operation*. Het werk wordt op onregelmatige tijden ten gehore gebracht via het omroepsysteem van de Appel arts centre en gaat nader in op de historische rol van zang en de mogelijkheid van verzet. De achtergrondmuziek refereert aan het herdenkingslied van de Gwangju Democratic Uprising, voordat deze werd verbannen in 2009. De gesproken stem zet aan tot het maken van verschillende bewegingen. Hoewel de performance op vrolijke wijze wordt uitgevoerd, biedt het werk een kritiek op de mislukking en onverschilligheid van de huidige politiek om met catastrofes om te gaan, in het bijzonder de tragische teloorgang van een veerboot in april 2014. Okin Collective zingt over recente rampen in de samenleving, maar hun ademhalingsoefeningen zijn ook bruikbaar in het dagelijkse leven, waar de overheid geen bescherming biedt.

H | Artun Alaska Arasli (Turkije, 1987) & Brendan Anton Jaks (USA, 1983)

The Institute of Critical Hydrotherapy, 2016
Waterkoelers, bekens met opdruk,
verschillende afmetingen
Courtesy de kunstenaars

De kunstenaars zijn geïnteresseerd in de effecten van roddelen als communicatiemiddel in het oplossen van problemen binnen sociale groepen. Ze bieden een ruimte voor informele uitwisseling door op verschillende plekken in de tentoonstelling een waterkoeler te plaatsen. Hiermee wordt spontane interactie aangemoedigd en de discussie en evaluatie van de tentoonstelling zelf gefaciliteerd. Ondanks het bescheiden uiterlijk van de waterkoelers zijn hun sociale aspecten gewilde kwaliteiten binnen de publieke ruimte, omdat ze niet alleen leiden tot informele gesprekken, maar ook tot de uitwisseling van informatie en kennis. Vanuit een motivatie om de wereld te begrijpen kunnen geruchten mensen aanzetten tot het doen en geloven van wonderbaarlijke dingen.

Bel daarom voor vragen en/of opmerkingen naar 06 82 85 01 10.

I | Danilo Correale (Italië, 1982)

The 13th step, 2012

Ansichtkaarten, glinsterende verf, 150 publicaties, verschillende afmetingen
Courtesy de kunstenaar en Raucci/Santamaria Gallery, Napels/Milaan

Een beschadigde display met ansichtkaarten is op de grond gevallen. Ongeveer 150 nep-publicaties van anonieme hulpgroepen liggen er verspreid omheen; failliete bankiers, gokkers, kleptomane en andere persoonlijkheidsstoornissen die te maken hebben met de effecten van de kapitalistische samenleving op de definitie van normaal versus pathologisch gedrag. Deze hulpgroepen ontwikkelen vaak een geneesstrategie in twaalf-stappen-programma's. Dit werk refereert aan een denkbeeldige dertiende stap, en roept een tegenstrijdige houding op ten opzichte van een systeem waarin subjectiviteit wordt beheerst. Het bevragen van een eigen plek in het systeem (*ben ik gestopt met het fellowship?*) is de eerste stap om tot acceptatie of juist tot verzet te komen.

J | Young-Hae Chang Heavy Industries (Zuid-Korea, opgericht in 1999; bestaat uit Young-hae Chang en Marc Voge) NOTHING PERSONAL, BUT PLEASE STEP THIS WAY --YEAH, YOU, 2016

Originele tekst en soundtrack, 11.30 min
Courtesy de kunstenaars

Het werk van het in Seoel gevestigde collectief is speciaal voor de tentoonstelling gemaakt. Het biedt een reflectie op de huidige situatie bij de Appel arts centre, als ook op de rol van kunst binnen onze samenleving. *NOTHING PERSONAL...* dient als inleiding op de tentoonstelling en activeert de bezoeker door een strikte veiligheidsprocedure af te dwingen. Simpele tekstuele Adobe Flash animaties zijn gecombineerd met uptempo jazz om zo een bepaalde spanning te creëren en de verscheidenheid aan onderwerpen te benadrukken die in de tentoonstelling worden behandeld.

K | Arseny Zhilyaev (Rusland, 1984)

Anton Vidokle de Kosmos Recreation Centre, 2016

Site-specifieke installatie, mixed media
Courtesy de kunstenaar

Arseny Zhilyaev richt zich in zijn onderzoek op de relatie tussen kunstenaar, bezoeker en museuminstelling. Zijn werk *Anton Vidokle de Kosmos Recreation Centre* is een 'reflectieve reconstructie' van de sauna van het Kosmos Meditatie Centrum, dat tussen de jaren zestig en negentig gevestigd was in het pand van de Appel arts centre. Kosmos bood bezoekers onder meer yogalessen, verschillende vechtsporten, spirituele oefeningen en een sauna. Alle activiteiten waren gericht op persoonlijke ontwikkeling. Een tweede referentie is Anton Vidokle's film *This is Cosmos* (2014), waarbij de auteur de kleur rood en LED-schermen gebruikt als gereedschappen voor lichaamstherapie. De combinatie van deze twee vooral tegengestelde interpretaties van kosmos vormen de basis voor het werk. In deze installatie vindt men zowel een utopische impuls van het futuristische Russische Kosmisme met zijn verlangen onsterfelijkheid te vinden, als een kritiek op de ambitie van hedendaagse kunstinstellingen om sociale en existentiële tegenstellingen op te lossen.

L | Gluklya (Rusland, 1969)

Utopian Union Multiculti (The Moving Museum of Clothes), 2015

Video, 65.61 min

Courtesy de kunstenaar

Utopian Union Multiculti is een film die bestaat uit meerdere video-ontmoetingen. Het is het resultaat van een doorlopend onderzoek in de Amsterdamse Bijlmer, een buurt die met name aantrekkelijk is voor de kunstenaar vanwege de multiculturele gemeenschap (bestaande uit migranten uit o.a. Suriname, Afrika, Indonesië, Oost-Europa, China, Korea en Turkije). Gluklya is op bezoek geweest bij mensen thuis, waarmee ze hun private domein betrad, maar ook de beleefdheid en geslotenheid wist te doorbreken door drie fundamentele vragen te stellen: laat een kledingstuk zien dat een geschiedenis heeft en waardevol voor je is; deel je grootste droom, en vertel me je grootste angst.

M | Adelita Husni-Bey (Italië/Libië, 1985)

Postcards from the Desert Island, 2011
SD video omgezet naar DVD, originele taal:
Frans (Engels ondertiteld), 22.23 min
Courtesy Kadist Art Foundation

De kinderen die in deze film voorkomen zijn leerlingen aan de Ecole Vitruve, een zelfgeorganiseerde openbare basisschool, opgericht in 1962. Het instituut experimenteert met onderwijsmethodes die gebaseerd zijn op samenwerking in plaats van op concurrentie. Ingegeven door William Golding's boek *Lord of the Flies*, werd de kinderen (tussen 7 en 10 jaar) gevraagd een onbewoond eiland na te bouwen in de hal van de school, zonder begeleiding. In de drie weken durende oefening leerden de kinderen omgaan met zelfmanagement, het gebrek aan instituten, vraagstukken rond straf en machtsrelaties, hoe met immigratie om te gaan, de waarde van publieke ruimte en publieke ongehoorzaamheid – als ware het een oefening in anarchistisch-collectivisme.

N | Adrian Melis (Cuba, 1985)

The Value of the Absence – Excuses to be absent from your work center, 2009-2010
Video documentatie / installatie, DVD, kleur, stereo, 10.20 min
Courtesy de kunstenaar en Adn Galeria, Barcelona

In Cuba hebben gevoelens van ongenoegen en onverschilligheid in combinatie met een gebrek aan vertrouwen in het sociale productiesysteem geleid tot een cultuur waarin het gewoon is om excuses te verzinnen om weg te blijven van werk. Adrian Melis is geïnteresseerd in het creatieve proces waarin realistische, maar toch fictieve rechtvaardigingen bedacht moeten worden om de werkplaats te vermijden. Om deze reden benadert de kunstenaar Cubaanse medewerkers en betaalt hij hun voor hun afwezigheid met hetzelfde bedrag als zij zouden verdienen. In ruil hiervoor verkrijgt hij het recht om de telefoongesprekken op te nemen waarin ze uitleggen waarom ze niet naar hun werk kunnen komen. Op deze wijze creëert Melis een gemeenschap van mensen die geld verdienen - normaliter betaald door de staat in ruil voor arbeid - zonder daadwerkelijk een productieve taak te vervullen.

O | Adrien Tirtiaux (België, 1980)

Wheel of Fortune, 2016
Site-specifieke installatie, hout, staal
Courtesy de kunstenaar

Een exacte kopie van de katrol uit het kantoor van de directeur van de Appel arts centre is in de tentoonstellingsruimte geplaatst. Het werk refereert aan het verleden van het pand als tabaksopslag, maar ook aan de machtsverhoudingen binnen een instelling. Adrien Tirtiaux hanteert een DIY-methode en werkt als een bricoleur. Door toevlucht te zoeken in een handmatig beroep, en met ter plekke gevonden materiaal te werken, formuleert hij een antwoord op een crisis. Het resultaat is een site-specifiek werk dat symbool staat voor een machtspositie en roept het vragen op over manipulatie, de relatie tussen een instelling en zijn publiek en wie er uiteindelijk macht uitoefent op de ander.

P | Oto Hudec (Slowakije, 1981)

The Library (Nor Tortoise Shell nor Blades of Grass), 2014-2016
Serie schilderijen: acryl op doek, 20 x 30 cm;
documentaire video: HD video 9.09 min
Courtesy Gandy Gallery, Bratislava

Volgens een oud Taoïstisch verhaal komt een afgezette dienaar van de keizer naar een oude profeet om te vragen wat de juiste manier van leven is: is het eerlijk leven, de waarheid vertellen, de autoriteiten tegenspreken en in armoede leven, of juist onderdanig en sluw zijn om succesvol te worden. De profeet zet zijn gereedschap neer en zegt: 'Er zijn vragen die geen schildpadschild of grasspriet kunnen beantwoorden.' Hudec maakte *The Library* in Seoul als een manier om zowel zijn eigen frustraties als het Koreaanse leven en haar gewoontes en mensen te verbeelden. Samen met de workshopdeelnemers vindt Hudec een toevlucht in een simpele *en plein air* oefening, het schilderen van een boom.

PUBLIEKSPROGRAMMA

VRIJDAG | 22 APRIL | 17-21 UUR

17-18 UUR Oto Hudec | *Walk Between Trees*
performatieve wandeling - startpunt bij de Appel arts centre
19-21 UUR Gluklya | *Psychoanalytical cabinet of Colored*
performance

ZATERDAG | 23 APRIL | 13-14 UUR

Oto Hudec | *En plein air*
workshop - startpunt bij de Appel arts centre

VRIJDAG | 29 APRIL | 16-18 UUR

Gluklya | *Psychoanalytical Cabinet of Colored*
performance

VRIJDAG | 6 MEI | 16-18 UUR

Vera Hofmann & Ruchama Noorda (Sandberg Instituut, Cure Master)
Because I Can Swim in The Immense
video-screening en holotropische ademhalingssessie

VRIJDAG | 13 MEI | 16-18 UUR

Anna Bitkina & Gluklya | *The Union of Artists and Curators*
lezing

VRIJDAG | 20 MEI | 16-18 UUR

16-17 UUR Wilco Tuinebreijer | *The Dos and Don'ts of Crisis-Management* - workshop
17-18 UUR Olegue Zabava | *Impossible Meditation. Dedication to de Kosmos Meditatiecentrum (1969-1992)*
luistersessie

VRIJDAG | 27 MEI | 16-18 UUR

Daniela Paes Leão & Merel Willemsen | *Museu da Crise*
performatieve lezing

Check www.deappel.nl voor updates

YOU MUST MAKE

YOUR DEATH PUBLIC

FAITES VOS JEUX!

RIEN NE VA PLUS?

UNTITLED

(TWO TAKES ON CRISIS)

23.4 – 12.6.2016

Tentoonstellingsopbouw:
Sjoerd Tim en team

Grafisch ontwerp:
Willem Verweijen

Vertaling Engels – Nederlands:
Inanna DeCozen

Stagiaire:
Mirthe Demaerel

Print:
De Beste Print

Met dank aan Ammodo en het Fins Cultureel
Instituut voor de Benelux

de Appel arts centre
Prins Hendrikkade 142
1011 AT Amsterdam
www.deappel.nl

Twitter & Instagram: de_appel
Facebook: deappelartscentre

Over het Curatorial Programme

Sinds 1994 organiseert de Appel arts centre jaarlijks het tien maanden durende Curatorial Programme. Het programma biedt veelbelovende internationale tentoonstellingsmakers een pakket aan ervaringen en expertise dat hen in staat stelt om hun professionele loopbaan te ontwikkelen. Het programma sluit af met een eindproject dat door de deelnemers zelf wordt samengesteld.

De deelnemers van het Curatorial Programme 2015-16 zijn:
Laura Amann (Oostenrijk, 1986),
Kateryna Filyuk (Oekraïne, 1986),
Jussi Koitela (Finland, 1981),
Renée Mboya (Kenia, 1986),
Asep Topan (Indonesië, 1989),
Alessandra Troncone (Italië, 1984).

De deelnemers van het Curatorial Programme 2015-2016 van de Appel arts centre onderzoeken in hun eindproject Untitled (two takes on crisis) hoe kunstenaars en curatoren omgaan met het verschijnsel crisis. In twee projecten, You Must Make Your Death Public en Rien ne va plus? Faites vos jeux! worden een verscheidenheid aan ideeën, strategieën en tegengestelde samengebracht die worden gebruikt in situaties waarin een diepgaande verandering plaatsvindt.

Untitled (two takes on crisis) biedt een reflectie op (kunst)instituten in crisis, een zeer actueel gegeven gezien de recente ontwikkelingen bij de Appel arts centre. Echter, in het algemeen kan gesteld worden dat crisis een continu terugkerend gegeven is binnen het institutionele landschap, of een altijd aanwezige verborgen realiteit. De twee projecten bieden verschillende perspectieven op dit gegeven. Het ene project brengt kunstwerken en personen samen die de grotere context van een crisis verkennen, terwijl het andere educatieve en therapeutische remedies biedt voor probleemsituaties.

CURATORIAL **DE APPEL**
PROGRAMME ARTS CENTRE

A
O M
D M
O

FINS
INSTITUT
CULTUREEL
INSTITUUT
FINLANDAIS

YOU MUST MAKE YOUR DEATH PUBLIC

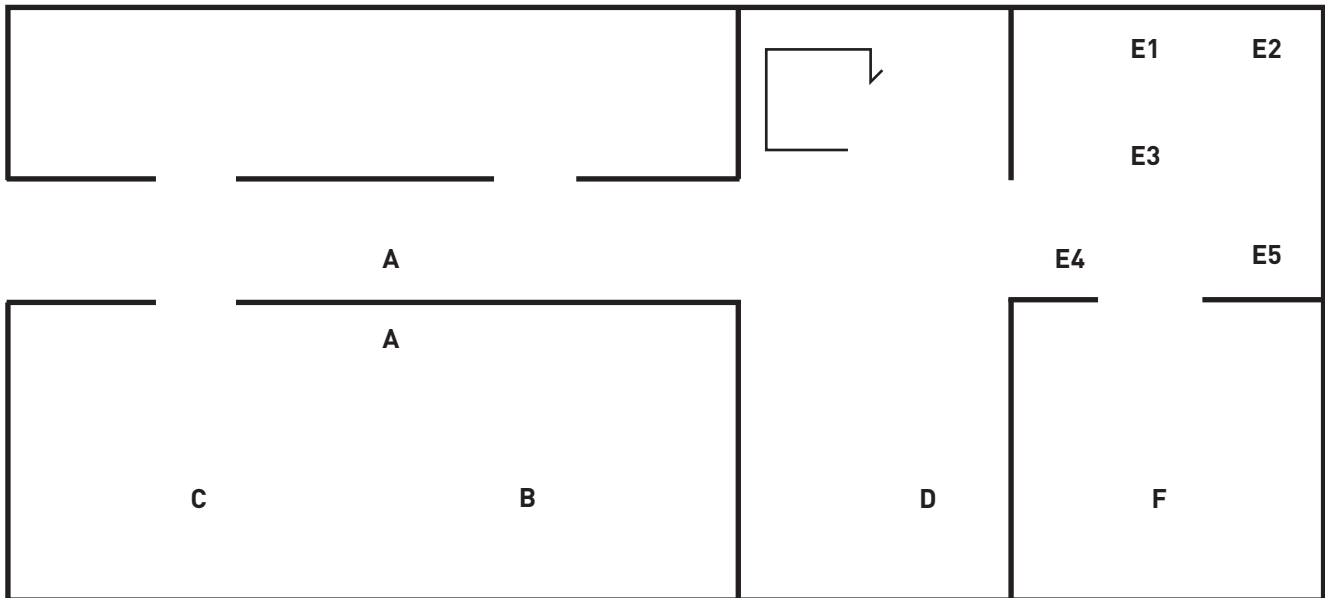
Samengesteld door Jussi Koitela, Renée Mboya en Asep Topan

MET BIJDRAGEN VAN:

Nana Adusei-Poku | Amal Alhaag | Maximiliane Baumgartner | De Rotterdamse Beeldmaatschappij | Platform BK | Freek Boon | Ben d'Armagnac | Colin Djukic | Pascal Gielen | Philipp Gufler | Lian Ladia | Lothringer13_Florida | Maria Guggenbichler | Minna Henriksson | Nancy Hoffmann | Manjit Krishna Kaur | Simone Koller | Dennis Neumann | Rabe Perplexum | Rune Peitersen | Margaret Raspe | Irwan Ahmett & Tita Salina | Michelle Schulkens | Yasmine Soraya | Buyung Ridwan Tanjung | Nicoline van Harskamp | Louwrien Wijers | Emma Wolukau-Wanambwa | Mara Zust

You Must Make Your Death Public onderzoekt de functie van crisis in de samenleving en in instituten. Vertrekkend vanuit een specifiek geval, poogt het project machtsrelaties tussen groepen en individuen bloot te leggen door kritisch te kijken naar de soms wonderlijke formuleringen rondom esthetiek, taal en plaats tijdens momenten van verandering. Het project vormt een verkenning van de manieren waarop een samenleving betekenissen, waarderingen en gedrag produceert en hoe hierbij altijd bepaalde sociale groepen worden bevoordeeld ten koste van andere. Het project is opgebouwd uit een tentoonstelling, een zogenaamd Co-Speaking Programme en een publicatie.

De bijdragen van Philipp Gufler, Nicoline van Harskamp, Minna Henriksson en Irwan Ahmett & Tita Salina gaan nader in op kenmerkende hedendaagse omstandigheden waarin crisissen ontstaan, vertrekkend vanuit de huidige situatie bij de Appel arts centre. Via talige performances creëren zij een 'cartografie' van de situatie en zoeken zij manieren om het concept van crisis te herplaatsen en los te koppelen van bredere sociaal-politieke omstandigheden. Binnen het Co-Speaking Programme worden betrokken kunstenaars, onderzoekers en activisten uitgenodigd om zich uit te spreken over de notie van crisis en om het proces van herplaatsing en het subjectief benaderen van kritieke werkomstandigheden, sociale ongelijkheid en het voortdurende postkoloniale heden voort te zetten. De publicatie die aansluit op het project is een suggestie, een voorstel voor een nieuw engagement binnen verschillende discoursen en gedachtes.

A | Minna Henriksson

The (singular/symptomatic) case of de Appel

Vergrootte tekeningen, 2016

B | Nicoline van Harskamp

Esplorobjektoj

Video loop, 2016

Met Nora Barón, Leston Buell, Britt van Groningen, Nicoline van Harskamp, Jussi Koitela, Renée Mboya, Asep Topan en Luc Windaus. Gefilmd door Ivo van Stiphout. Geluid door Thomas Myrmel. Met dank aan het Sandberg Instituut.

C | Co-Speaking Programme

D | Irwan Ahmett & Tita Salina

Purchase order for "total cleansing" act, and leftovers from "total cleansing" act, 2016

E1 | Philipp Gufler

Quilt #12 (Ben d'Armagnac)

Zeefdruk op textiel, 180 x 90 cm, 2016
[vanaf 5 mei]

E2 | Philipp Gufler

Studiogelb (Heliogen Blau königsblau, Perlglanz Diamant Amethyst) _ Heliogen Blau königsblau (Hostapern Pink transparent, Perlglanz Iriodin Schwarz), zeefdruk op spiegel, 85 x 90 cm, 2016

E3 | Philipp Gufler

Een gebeuren

Video-installatie, plexiglas kubus, 205 x 100 x 90 cm, HD, kleur, geluid, 2016 [vanaf 3 juni]

E4 | Philipp Gufler

Perlglanz Iriodin Schwarz _ Studiogelb

Zeefdruk op spiegel, 85 x 90 cm, 2016

E5 | Philipp Gufler

Heliogen Blau königsblau _ Rebschwarz

Zeefdruk op spiegel, 85 x 90 cm, 2016

F | Philipp Gufler

Becoming-Rabe

Video-installatie, textiel, 7 min, HD, geluid, kleur, 2016 | Co-Director: Narges Kalhor, geluid: Colin Djukic

CO-SPEAKING PROGRAMME

Een van de belangrijkste elementen binnen *You Must Make Your Death Public* is het uitnodigen van verschillende individuen en gemeenschappen bij de Appel arts centre als Co-Speakers. Het resulterende programma is niet gericht op een specifiek publiek of op bepaalde groepen mensen, maar heeft als doel om gesprekken te faciliteren tussen bestaande gemeenschappen en mensen die zich betrokken voelen bij huidige crisissen. Het programma bestaat uit filmvertoningen, presentaties, lezingen en gemeenschappelijke bijeenkomsten.

<p>VRIJDAG 22 APRIL 14-17 UUR</p> <p>Presentatie van het project en discussie met personen die aan het project hebben bijgedragen (georganiseerd door Jussi Koitela, Renée Mboya en Asep Topan)</p>	<p>WOENSDAG 18 MEI 16-18 UUR</p> <p>Screening <i>Linkse Hobbies</i> ingeleid door Nancy Hoffmann en Dennis Neumann van De Rotterdamse Beeldmaatschappij (georganiseerd door Platform BK)</p>
<p>ZATERDAG 23 APRIL 14-17 UUR</p> <p>Gesprek met Emma Wolukau-Wanambwa en Manjit Krishna Kaur (georganiseerd door Jussi Koitela, Renée Mboya en Asep Topan)</p>	<p>DONDERDAG 19 MEI 17-19 UUR</p> <p><i>Een gebeuren #02</i> Presentatie van het magazine FLORIDA #02 met Lothringer13_Florida en filmscreening van twee films van Margaret Raspé. Philipp Gufler in discussie met Maximiliane Baumgartner en Colin Djukic van Lothringer13_Florida (georganiseerd door Philipp Gufler, Jussi Koitela, Renée Mboya en Asep Topan)</p>
<p>ZONDAG 1 MEI (OVB) 16-18 UUR</p> <p>Filmvertoning <i>Dispereert Niet</i> van Irwan Ahmett & Tita Salina (georganiseerd door Jussi Koitela, Renée Mboya en Asep Topan)</p>	<p>ZONDAG 29 MEI 14-18 UUR</p> <p><i>Feminist Hommage Cake Fest</i> seminar en workshop met Simone Koller & Mara Zust (georganiseerd door Amal Alhaag en Maria Guggenbichler met ondersteuning van Side Room)</p>
<p>DONDERDAG 5 MEI 17-19 UUR</p> <p><i>Een gebeuren #01</i> Discussie met Philipp Gufler en Louwrien Wijers over Ben d'Armagnac. Presentatie van <i>Quilt #12 (Ben d'Armagnac)</i> (georganiseerd door Philipp Gufler, Jussi Koitela, Renée Mboya en Asep Topan)</p>	<p>DONDERDAG 2 JUNI 17-19 UUR</p> <p><i>Een gebeuren #03</i> Performance door Philipp Gufler. Door de performance uit 1975 van Ben d'Armagnac in de Appel arts centre te hernemen, wil Gufler het perspectief van binnen de kubus belichamen en deze historische performance een plek geven in de toekomst. (georganiseerd door Philipp Gufler, Jussi Koitela, Renée Mboya en Asep Topan)</p>
<p>WOENSDAG 11 MEI 16-18 UUR</p> <p>Screening of <i>Hoe Kun Je Nou Zo Leven (Thin Line)</i>, gepresenteerd door Freek Boon van De Rotterdamse Beeldmaatschappij (georganiseerd door Platform BK)</p>	
<p>DONDERDAG 12 MEI 20-22 UUR</p> <p>Gesprek met Nana Adusei-Poku & Pascal Gielen (georganiseerd door Jussi Koitela, Renée Mboya en Asep Topan)</p>	<p>Check www.deappel.nl voor updates</p>